

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ד - חלק י"ג

קונטרס 703

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

354 ימים בשנה. ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים ילמדו 12 דקות בלבד בכל יום – וכך יוכלו לסיים את כל ספר הזהר חמש מאות פעמים בשנה, וב 24 דקות ביום יזכו לאלף סיומים, וכידוע דבאלף סיומים כאחד, תקף מביא הגאולה. ("תורתו מגן לנו").

בכך תצבר מלינוגי זכויות באותו הכסף ובאותו הזמן, תרויח תשואות באחוזים הכי גבוהים שקימים בעולם הנצח. וזהו תרגומו של הזהר (בהעלותך קג): "בא וראה הכתוב: 'ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך', מלמד שנשתתפו יחד, זה יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה... ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלקו בתורה ודאי, ועל כן נשתתפו יחדיו, שיתברך זבולון מיששכר, כי הברכה של התורה היא ברכת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי הזהר כי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א דרך על ידי למוד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים, ומכרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", ונזכה להנשע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

בעזרת
עלון ד"ת

תפארת מלכה

ע"ש מלכה מרום בת ציפורת ז"ל
ולע"נ מאיר מרום בן חנה ז"ל

יצא לאור ע"י ביהכ"נ "אור החמה" רח' הנביאים 50, בת-ים

עסיק פרשת ראה כ"ז באב תשע"ב (6 באוגוסט 2010 למניינם) גיליון 90

המאמץ שורד בעולם הזה / מורית הרב ריאל אלו שליט"א

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" מפורסם מה שכתוב בשם הבעל שם טוב הקדוש על פי הרמ"א (בשם א' יאורח חיים סעיף א) וזה לשונו: שויתי ה' לגדי תמיד הוא כלל גדול בתורה ובמעלות הצדיקים אשר הולכים לפני האלוקים כי אין ישיבת האדם ותנועותיו ועסקיו והוא לבדו בביתו כשיבתו ותנועותיו ועסקיו והוא לפני מלך גדול, וכן לא דיבורו והרחבת פיו כרצונו והוא עם אנשי ביתו וקרוביו כמו דיבורו במושב המלך כל שכן כשישים האדם אל ליבו שהמלך הגדול הקב"ה אשר מלא כל הארץ כבודו עומד עליו ורואה במעשיו כמו שנאמר "אם יסתה איש במסתרים ואני לא אראנו נאום ה' " ואז מיד יגיע אליו היראה וההכנעה בפתח השי"ת ובושתו ממנו תמיד ולא יתבייש מפני בני האדם המלעיגים עליו בעבודת השם יתברך גם בהצנע לכת ובשוכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב ומיד שיתעורר משנתו יקום בזריזות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה עכ"ל וזה רמז בפרשה ראה "אנכי" תמיד תראה "אנכי ה' אלקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים" כלומר "שויתי ה' בלגדי תמיד" ואז תדע שכל הצטרפות שאדם צריך בעולם הזה אם זה בריאות פרנסה, בנין, דירה או אוכל וכיו' הכל מהו יתברך בלבד והוא המחליט מה יהיה איתך? וכמה תקבל פרנסה? ומתי תתחתן? ומתי תזכה לבנים צדיקים? ומתי יהיה לך דירה? ומה שחסר לך עמיש אחד מהדברים הנ"ל כל עכבה לטובה "והאלקים תשבה לטובה" וזה כפרת עוונות ועולם תיקונים שאתה צריך לעבור רק תקבל הכל באהבה ולא כמו שיש חושבים דברי כפירה כמו שמואב בביאור הלכה בשם החינוך והוא שלא נאמין בשום אלקים זולתו שנאמר "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" ואפילו מודה שהקב"ה שולט על הכל רק שידמה בדתו שמטר הנהגת העולם למלאך או לכוכב הרי זה מודה בעבודה זרה ועובר על "לא יהיה לך אלקים אחרים על פני" אלא יאמין שהקב"ה בעצמו ובכבודו משגיח בכל העולמות ואין לשום נברא כח לעשות בלתי רצונו ולכן נקרא הקב"ה אלקי האלקים עכ"ל החינוך במצווה זו וזה בעצם רמזו בתורה "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" לא אף אחד אחר רק ה' שולט עליך ואם יש לך צרות תתעורר תחזור בתשובה תתייעץ עם דעת תורה וגם תיזהר לא לעשות חטאים בחדרי חדרים כי ה' יתברך נמצא לפניך עשירם וארבע שעות ברציפות כל החיים ואי אפשר להסתתר ממנו כלל וכלל וכדי להתחזק בעבודת ה' צריך לדעת שאין לנו רק היום ולא כמו עצת יצר הרע שמכניס באדם לא צריך ללמוד היום כי יש מחיר וזה עצת עמלק כמו שרמזו "מחר צא הלחם בעמלק" כלומר אם אדם לא רוצה להתחיל ללמוד תורה היום ולא רוצה לשמור על הקדושה היום ולא רוצה להתפלל במנין היום זה עצת יצר הרע שכל יום אומר לך מחר תתחיל לבא לשיעור מחר תתחיל לשמור על העיניים מחר תתפלל במנין ובינתיים עוברים שנים ועשרות שנים ואתה מודקן והשיער הלבן מתפשט לך על הפנים ואין אתה זוכר יום המיתה והתכלית בגלל "מחר" ולכן מחר אותיות תמוך כלומר אתה מגביר את החומר על הנשמה, וזה נאמר במסוק "ראה אנכי נותן לפניכם היום" תדע שיש לך רק היום ותחטוף עוד שורה גמרא, תהלים, זוהר, מצוות וחסדים ואז תזכה לברכות הכתובות בתורה.

השבוע !!! צדיק בא לעיר ב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
צאצא לרבי אורי מסטרליסק המכונה "חסיד" -
יום המישי ב' אלול 12.8 בשעה 21.00 בביהכ"נ "אור החמה"

הדלקת נרות 7.14 יציאת שבת 8.12 רכנו הם 8.46

אנוק תל אביב לפי לח' מסא רחמיבי

מוחא, ואינון ברכאן על רישא צדיק, כמה דאת אמר (משלי י) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה, אתוון מסטרא דאימא עלאה, וכלהו אתפלילין במלכותא, ונקודי לאתוון פנשמתא לגופא, דגופא איהו פסוס לרוכב, ואתוון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועליהו אתמר (תזקלא א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתוון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתוון ודאי, דג"ש איהו מלגאו דאתוון, פגוונא דא יהו"ה, רפ"ה מלכר פגוונא דא יהו"ה, ואינון פמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שתיתתאה

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאליהו, אליהו אליהו באומאה עלך במלכות קדישא, דאיהי נפילא בגלותא, טול רשותא דלא תזוז מינן, דהא שכינתא וחילהא נטרין לך, מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, לבר מהיכלין, לא אית מאן דמקבל צלותין דישראל, כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהון, דאינון מקננן על ארעא, דנטרין לך, וכלהו אתקריאו צפרים, על שם קן צפור דאיהי אימא קדישא, דאתמר בה (דברים כב ו) פי יקרא קן צפור לפניך, ועלה אתמר (תהלים פד) גם צפור מצאה בית, ודא ב' מבראשית, דאתמר בה (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ודרור

על ראש הצדיק, כמו שנאמר ברכות לראש צדיק, והם שלש הטפות שנמשכו מן המוח אל ברית המילה. האותיות מצד האם העליונה, וכלן נכללו במלכות, והנקודות לאותיות כנשמה לגוף, שהגוף הוא פסוס לרוכב, והאותיות פתוחות לנקודות לקבל אותן, ועליהם נאמר וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבל עליהם נקודות, ונקודות בכל מקום בת קול.

הטעמים אלו הם בגדי הקרב, רפ"ה הוא למעלה מהאותיות, ועליהם נאמר ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. נטוי זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא מתוך האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה מבחוץ כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג ורסן לאותיות, ובהן והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

תקון ששי

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאליהו: אליהו אליהו, בשבועה עליך במלכות הקדושה, שהיא נפולה בגלות, טל רשות שלא תזוז מעמנו, שהרי השכינה וחילוקיה שומרים אותך, מלאכי השרת, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חוצה, צועקים מחוץ להיכלות. אין שם מי שמקבל את תפלות ישראל, כמה צפרים מצפצפות בתפלות אל אפם, שהם מקננות על הארץ, ששומרים אותך, וכלם נקראו צפרים, על שם קן צפור, שהיא האם קן צפור לפניך, ועליה נאמר

קן לה דא אימא עלאה יובל, דאתמר בה (ויקרא כה) וקראתם דרור בארץ, בזמנא דצפור מצאה בית דאיהי בי מקדשא, ואתבניאת ואתתקנת, מיד דרור דאיהי שכינתא עלאה, אשפחת קן לה לעילא.

ומיד אשר שתה אפרוחיה, אלין שית בנין דילה, שית ספירן, דאינון ששת ימי המעשה, פלהו פרחין לגבה, בכמה חגין וזמנין ויומין טבין, ואפרוחים דאינון ישראל לתתא, פלהו פרחין עמה בגלותא, ובזמנא דאינון ביצים, דלית לון גדפין בפקודין דעשה לפרחא, אתמר בה לא תקח האם על הבנים. אי הכי מאי פי יקרא קן, אלא בזמנא דלית לה לשכינתא אתר לשריא תמן בקביעו, איהי אזלת במקרה, ודא איהו כל הקובע מקום לתפלתו וכו', כמה דנשמתינן עבדין, הכי שריא שכינתא עמהון, נשמתא דאיהי קבועה בצלותא או באורייתא איהי אתר קבוע לשריא בה שכינתא, אבל נשמתא דלית לה קביעו בצלותא או באורייתא, אלא אי אזדמנת לה במקרה, הכי איהי שריא עלה במקרה, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפניך וכו'.

ודא נשמתא, איהי קן צפור וכן ההיא נשמתא דבר נש אתקריאת קן צפור, וגופא קן דנשמתא, וכן נשמתינן דאינון עולימאן דילה, דאתקריאו בתולות אתריה רעותיה, תבין בגופין דאינון קן דלהון בארץ מקרה, בזמנא דלאו אינון קבועין בבתי פגסיות ובבתי מדרשות, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפניך.

ועוד קן צפור לעילא, איהו פרסיא, וכן דילה לתתא מטטרו"ן, ועליה אתמר (במדבר יד

גם צפור מצאה בית, וזו ב' מבראשית, שנאמר בה בתכמה יבנה בית. ודרור קן לה - זו האם העליונה יובל, שנאמר בה ויקראתם דרור בארץ. בזמן שצפור מצאה בית, שהיא בית המקדש, ונבנתה ונתתקנה, מיד הדרור, שהיא שכינה עליונה, מצאה קן לה למעלה.

ומיד אשר שתה אפרוחיה, אלו ששת בניה, שש ספירות, שהם ששת ימי המעשה, כלם פורחים אליה, בכמה חגים וזמנים וימים טובים, ואפרוחים, שהם ישראל למטה, כלם פורחים עמה בגלות, ובזמן שהם ביצים, שאין להם כנפים במצוות עשה לפרח, נאמר בה לא תקח האם על הבנים.

אם כן, מה זה פי יקרא קן? אלא בזמן שאין לשכינה מקום לשרות שם בקביעות, היא הולכת במקרה, וזהו כל הקובע מקום לתפלתו. כמו שגשמות עושות, כף שורה עמהם שכינה. הנשמה שהיא קבועה בתפלה או בתורה, היא מקום קבוע לשרות בו שכינה, אבל נשמה שאין לה קביעות בתפלה או בתורה, אלא אם מזדמנת לה במקרה, כן היא שורה עליה במקרה, וזהו פי יקרא קן צפור לפניך וכו'.

שנא נשמה היא קן צפור, וכן אותה נשמת האדם נקראת קן צפור, והגוף קן של הנשמה, וכן הגשמות שהן עלמותיה, שנקראו בתולות אתריה רעותיה, יושבים בגופות, שהם קן שלחם בדרך מקרה, בזמן שאינם קבועים בבתי פגסיות ובבתי מדרשות, וזהו פי יקרא קן צפור לפניך.

ועוד, קן צפור למעלה הוא כסא, והקן שלה למטה הוא מטטרו"ן,

ועליו נאמר ונקה לא ינקה, ששם קן, והוא קנא ונוקם בזמן שלא נמצא קן לשרות. בדרף, זה שנאמר בה מתו במדבר בדרף בצאתם ממצרים. ועוד בדרף, זו קבורת רחל, שהיא בפרשת דרכים, ועליה נאמר מי יתנני במדבר מלון ארחים, והם שני משיחים, שמשם עוברים כשבאים לגאל את ישראל.

בכ"ר עץ, זהו עץ החיים, שנאמר בו עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה נאמר כי האדם עץ השדה. ועוד בכל עץ, זה צדיק, שהוא עץ פרי עשה פרי למינו, וזה יום השבת, ששם זויגה של השכינה עם הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת, ועליו נאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו. זה עתו של צדיק שהוא ליל שבת, שמהצדיק פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראו פנים חדשות.

אפרחים - אלו תלמידי חכמים, שבגללם שורה שכינה על ישראל. או ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבן שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך הוא ושכינתו, וגורמים לחבר אותם יחד, יורשים משם נשמות, ונקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, משום שבעלי מקרא ובעלי משנה הם מהנפנים שלה, ומשום זה והאם רבצת על האפרחים או על הביצים, היא רובצת עליהם בארבע הנפנים שלה, שנאמר בהם וארבע נפנים, יונקים פנים קטנות, והם ארבע פנים לכל אחד ואחד,

(יח) ונקה לא ינקה, דתמן קן, ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשפחת קינא לשרייא, בדרף, דא דאתמר בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בדרף בצאתם ממצרים, ועוד בדרף, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת אורחין, ועלה אתמר (ירמיהו ט א) מי יתנני במדבר מלון ארחים, ואינון תרין משיחין, דמתמן קא עברין פד אתאן למפרק לישראל.

בכ"ר עץ דא איהו עץ החיים, דאתמר ביה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה אתמר (דברים כ יט) פי האדם עץ השדה, ועוד בכל עץ דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) עץ פרי עשה פרי למינו, ודא יום השבת דתמן זויגא דשכינתא עם קודשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה אתמר (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו, דא עתו דצדיק דאיהי ליל שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות.

אפרוחים אלין תלמידי חכמים, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, או ביצים אלין אינון תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, ואלין אינון מארי מקרא, ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קודשא בריך הוא ושכינתא, וגרמי לחברא לון כחדא, ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים דקודשא בריך הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדפין (דקמא ע"ב) דילה, ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, איהי רביעא עלייהו בארבע גדפין דילה, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וארבע נפנים, יונקין אנפי זוטרי, ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד, ובהון

אימא רביעא עליהו, וזמנין איהי עליהו, וזמנין אסתלקת מנייהו, אבל בגין דאינון מן מעווי, (ג"א דאתמר בהון (ירמיהו לא יט) המו מעי לו), בגין דרחימו דחמו מיעהא עליהו ואינון מארי קבלה, אתמר בהון (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים, דאימא לא זזה מנייהו לעלם.

ובהם האם רובצת עליהם, ולפעמים היא עליהם, ולפעמים מסתלקת מהם, אבל משום שהם מהמעעים שלה, (שנאמר בהם (ירמיהו לא) המו מעי לו), משום אהבה שראו את מעיה עליהם, והם בפעלי קבלה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, שהאם לא זזה מהם לעולם.

דוראי קודשא בריך הוא איהו אורייתא, ושכינתא היא מצוה, ופאה מאן דמתעסק בהון ליחדא לון, וכן זכור ושמור אינון קודשא בריך הוא ושכינתיה, ופאה איהו מאן דמיחד לון ביום שבת, דאיהו יסוד, וברחימו ודחילו די"ה, דאינון אבא ואימא. זכור ושמור, אינון לקבל תפלין דרישא י', ותפלין דידא ה', דכר ונוקבא, וזפאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע בדחילו ורחימו, דבזמנא דישאל משתדלין באורייתא דבכתב ובאורייתא דבעל פה, ברחימו ודחילו, אתמר בהון לא תקח האם על הבנים, ובזמנא דלא משתדלין בהון ברחימו ודחילו, אתמר בהון שלח תשלח את האם.

שנדא הקדוש ברוך הוא הוא תורה, ושכינה היא מצוה. אשרי מי שמתעסק בהם ליחד אותם. וכן זכור ושמור הם הקדוש ברוך הוא ושכינתו. אשרי הוא מי שמיחד אותם ביום שבת, שהוא יסוד, ובאהבה ויראה של י"ה, שהם אבא ואמא. זכור ושמור, הם כנגד תפלין של ראש - י', ותפלין של יד - ה', וכן ונקבה, ואשרי הוא מי שמיחד אותם בקריאת שמע ביראה ואהבה, שבזמן שישאל מתעסקים בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה באהבה ויראה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ובזמן שלא מתעסקים בהם באהבה ויראה, נאמר בהם שלח תשלח את האם.

בזמנא דישאל נטרין שבתא בזכור ושמור בדחילו ורחימו, אתמר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו פתיב בהון שלח תשלח וגומר, תרין תרוכין, ובזמנא דישאל מניחדין לקודשא בריך הוא בתפלין דיד ובתפלין דראש בדחילו ורחימו, אתמר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו שלח תשלח, ובזמנא דמקיימין מצות ברית מילה ואעברן מנייהו ערלה, ועבדין פריעה, בדחילו ורחימו, אתמר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו שלח תשלח את האם, בזמנא דמיוחדין בזוגיהון בקדושין ושבע ברכאן,

בזמן שישאל שומרים שבת בזכור ושמור ביראה ואהבה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים. ואם לא, פתיב בהם שלח תשלח וגו', שני גרושים. ובזמן שישאל מניחדין את הקדוש ברוך הוא בתפלין של יד ובתפלין של ראש ביראה ואהבה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ואם לא - שלח תשלח. ובזמן שמקיימים מצות ברית מילה ומעבירים מהם הערלה ועושים פריעה ביראה ואהבה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ואם לא - שלח

תשלח את האם. בזמן שמיחדים
בזווגם בקדושיין ושבע ברכות,
שהם היחוד שלהם בקדשה
ובברכה, נאמר בהם לא תקח
האם על הבנים, ואם לא - שלח
תשלח וכי'.

וישראל הם בגלות ברשות
אחרת, שפלא מתיחדים בזווגם
בקדושיין ושבע ברכות, שהם
היחוד שלהם בקדשה וברכה,
במקום הקדשה שורה עליהם
טמאה, ובמקום של ברכה שורה
עליהם קלה, ובמקום של יחוד
שורה עליהם פרוי, וזה גורם
גלות לשכינה, שגרשה ממקומה
ומקנה, שהיא ירושלים. זהו
שכתוב ובפשעיכם שלחה אִמְכֶם,
שני שלוחים, שלח תשלח, אחד
מבית ראשון ואחד מבית שני.

ואם תאמר שהקדוש ברוך הוא
לא גרש עמה - משום כף אמר
הכתוב כצפור נודדת מן קנה בן
איש נודד ממקומו, כדי לשמר
אותה בגלות מרשות נכריה. זהו
שכתוב אני יהוה הוא שמי
וכבודי לא אחר לא אתן וגומר.
לאחר - זה אל אחר, זה סמא"ל,
לפסילים - אלו הממנים על
שבעים אמות.

ובשביעה הקדוש ברוך הוא הוא
מלך אסור ברהטים, הוא אסור
עמהם בתפלין של ראש, שהם
הפאר של הראש, שתפלין של
ראש הם במקום של הרהטים של
הפח, וזהו אסור ברהטים, והוא
חבוש עמהם בתפלין של יד
בקשר של יד, וזהו שכתוב פארך
חבוש עליך, ומשום שהוא חבוש
עמהם בגלות, נאמר בו אין חבוש
מתיר עצמו מבית האסורין,
והשכינה היא בית האסורים שלו,
בגלל האהבה שלה הוא אסור
בה, וסוד הדבר - צרור המור
דודי לי בין שדי ילין.

דאינון יחודא דלהון בקדושה ובברכתא,
אתמר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם
לאו שלח תשלח וכי'.

ואינון ישראל בגלותא ברשותא אחרא, דכד
לא מתייחדין בזווגייהו בקדושיין
ושבע ברכאן, דאינון יחודא דלהון בקדושה
וברכה, באתר דקדושה שריא עלייהו
מסאבא, ובאתר דברכה שריא עלייהו
לטותא, ובאתר דיחודא שריא עלייהו פרוי, דא
ודא גרים גלותא לשכינתא, דאתתרכת
מאתרהא ומקנהא דאיהי ירושלם, דא הוא
דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אִמְכֶם,
תרין שלוחין שלח תשלח, חד מבית ראשון,
וחד מבית שני.

ואי תימא דקודשא בריך הוא לאו אתתתך
עמיה, בגין דא אמר קרא (משלי כז
ח) כצפור נודדת מן קנה בן איש נודד
ממקומו, בגין לנטרא לה בגלותא מרשו
נוכרא, דא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יי'
הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן וגומר, לא אחר
דא אל אחר, דא סמא"ל, לפסילים אלין
ממנן דעל שבעין אומין.

ובנינה, קודשא בריך הוא איהו מלך אסור
ברהטים, איהו אסור עמהון בתפלין
דרישא, דאינון פאר דרישא, דתפלין דרישא
אינון באתר דרהטי דמוחא, ודא איהו אסור
ברהטים, ואיהו חבוש עמהון בתפלין דיד
בקשר של יד, ודא הוא דכתיב (יחזקאל כד י) פארך
חבוש עליך, ובגין דאיהו חבוש עמהון
בגלותא, אתמר ביה אין חבוש מתיר עצמו מבית
האסורין, ושכינתא איהי בית האסורין דיליה,
בגין רחימו דילה איהו אסור בה, ודא דמלה
צרור המור דודי לי בין שדי ילין (שיר א יג).

ומשום כך, מי שרוצה להשיג את המלך, אין לו רשות להשיג אותו אלא עם השכינה. זהו שכתוב אל יתהלל וכי, כי אם בזאת יתהלל וגומר. ואהרן פשוט לקדש הקדשים ביום הכפורים, בה היה נכנס, שכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, שהיא עת לעשות ליהויה, ומשה בשבילה התקיים בעולם. זהו שכתוב וזאת הברכה אשר ברך וגומר, ובה עשה עשר מכות לפרעה. זהו שכתוב ואולם בעבור זאת העמדתך, ויעקב, משום שהיה יודע שכל רצונו של המלך בה, צוה את בניו עליה שלא יכנסו לפני המלך אלא בה, וכל משאלותיהם בתפלות ובקשות למלך שיהיו בה. זהו שכתוב וזאת אשר דבר להם אביהם וגומר. וזו, משום שהיה יודע שכל הרצון והכח והתקף של המלך הוא בה, אמר אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, שנאמר עליה ומלכותו בכל משלה, ומי שלא שת לבו גם לזאת, עליו נאמר וכסיל לא יבין את זאת.

ומשום כך, כשישראל מבקשים בקשות למלך, אומרים לה אנה הלך דודך, שנאמר בו ברח דודי, אנה פנה דודך ונבקשנו עמו, בכמה בקשות של תפלות ובקשות, שבשבילך הוא ירד עלינו, שלא יז ממנו אלא משום שלא נהגנו כך כבוד, שבשבילך היה אסור עמנו כל ששת הימים. זהו שכתוב יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, שכן היא השכינה נסתרת עמו בימי החל, כמו שושנה שהיא אטומה, וביום השבת וביום החדש ובכמים טובים נפתחת

ובנין דא מאן דבעי לאשגא למלכא, לית ליה רשו לאשגא ליה אלא בשכינתא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) אל יתהלל וכי פי אם בזאת וגומר, ואהרן כד עאל לקדש קדשין ביומא דכפורי, בה הוה עאל, דכתיב (ויקרא טז א) בזאת יבא אהרן אל הקדש, דאיהי עת לעשות ליי, ומשה בגינה אתקיים בעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים לג א) וזאת הברכה אשר וגומר, ובה עביד עשר מכתשין לפרעה, הדא הוא דכתיב (שמות ט טז) ואולם בעבור זאת העמדתך, ויעקב בגין דהוה ידע דכל רעותא דמלכא בה, מני לבנוי עליה, דלא יעלון קדם מלכא אלא בה, וכל שאלתין דלהון בצלותין ובעותין למלכא דיהון בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם (דף כב ט"ו) וגומר, ודוד בגין דהוה ידע דכל רעותא וחילא ותוקפא דמלכא בה, אמר (תהלים כז א) אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, דאתמר עליה (שם קג ט) ומלכותו בכל משלה, ומאן דלא שת לפיה גם לזאת, עליה אתמר (שם צב ז) וכסיל לא יבין את זאת.

ובנין דא כד ישראל בעאן בעותין למלכא, אמרין לה (שיר ו א) אנה הלך דודך, דאתמר ביה ברח דודי, אנה פנה דודך ונבקשנו עמו, בכמה בקשות דצלותין ובעותין, דבגינה איהו נחית עלן, דלא יז מננא אלא בגין דלא נהגנא יקרא כן, דבגינה הוה אסיר עמנא כל שית יומין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מז א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, דהכי איהי שכינתא סתימא עמיה ביומא דחולא, פשושנה דאיהי אטימא, וביומא דשבתא וביומא דחדשא וביומין טובין

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שצמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדֵנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיְלֻוּהוּ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֵיהָ. וַיְלֻוּהָ אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"

לפי סדר פרשיות השבוע

ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
ותזכה להנות מזהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-

כל הקודם זוכה!

לקניית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":
0548-436784

(ניתן לתרום לע"ג, רפואה, הצלחה וכו')

